

קייט:

הגזול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

מסורת הש"ס

עין משפט
גז מצוה

קמא א מ"י פ"ו מהל'
גניבה ה"ל ט סגג
עשן פה טשיע' ח"מ ט'
שנה פטי' יב:
קמח ב מ"י' סס טור
ש"ע סס פטי' יא:
קמס ב מ"י' סס טשיע'
סס פטי' יב:
קב ד טשיע' ח"מ ט'
פטי' יא:

מוסף רש"י

קצרא שמי' קיורי, ק'
שס גלגון יחטאל וס'
טכנין, שחטמי אחרים על
סס שמקלרין כגרי לזר
שכוכסין אהן כגרי
מ"מ שקרין פולגרי
ויטי דמתרמקין עין רוג'
(ש"ב יז) עינא קדלא
(תענית כג.)
הדרן עלך מסכת ב"ב

ולא יטיל בו יוסר מג' חובין. דרך הסוקים למה לולאות של טוי
נמתה לארכו של כגד שמתחו כהן כשהוא נסרק וחובטו נמקלות
וכשנגמר ויולטין אותו מקום הלולאות שנמתה שם משהו אופן
ונוטל אותו הקצועים לעצמו כדלמך לקמן ואשמועינן מנה שלא

ולא יטיל בו יותר משלשה חובין ולא יסרוק

הבגד לשתיו אלא לערבו ומשויהו לארכו
אבל לא לרחבו ואם בא להשוותו עד מפה
רשאי אמר מר שני חובין והאגן תנן שלש
לא קשיא הא באלימי והא בקמיני: ולא יסרוק
הבגד לשתיו אלא לערבו והתניא איפכא לא
קשיא הא בגלימא הא בסרבלא: ולא יטיל בו
יותר משלשה חובין בעי רבי ירמיה * א' אמטוי
ואתויי חד או דלמא אמטויי ואתויי תרי תיקו:
ומשויהו לארכו אבל לא לרחבו והתניא
איפכא לא קשיא הא בגלימא הא בהמוני
ת"ר * אין לוקחין מן הסורק מוכין מפני שאינו
שלו יבמקום שנהגו להיות שלו לוקחין
יובבל מקום לוקחין מהן כר מלא מוכין וכסת
מלאה מוכין מאי מעמא קנהו בשניו ת"ר
אין לוקחין מגרדי לא אירין ולא גירין ולא
פונקלין ולא שיורי פקיעות אבל לוקחין מהן
בגד מנומר ערב ושתי טווי ואריג אמרי השתא
טווי שקלי ארוג מבעיא מאי אריג תיכי ת"ר
אין לוקחין מן הצבע לא אותות ולא דוגמות
ולא תלושים של צמר אבל לוקחין מהן בגד
צבוע טווי * בגדים השתא טווי שקיל בגדים
מיבעיא מאי בגדים נמטי ת"ר הנותן עורות
לעבדן הקיצועין והתלושין הרי אלו של בעל
הבית והעולה ומשטף במים הרי אלו שלו:
אם היה שחור [וכו'] * א"ר יהודה * קצרא
שמיא וקצרא שקיל ליה אמר רב יהודה יהבל
עולין למנין תכלת ויצחק ברי קפיד עליהו:
החייט ששייר (מן) [את] החוט כו' וכמה
לחפור אמר רב אסי מלא מחט * חוץ למחט
* איבעיא להו מלא מחט וחוץ למחט כמלא
מחט או דלמא מלא מחט וחוץ למחט משהו
ת"ש דתניא החייט ששייר את החוט פחות
מכרי לחפור בו ומטלית שהיא פחותה
משלש על שלש בזמן שבעל הבית מקפיד
עליהו הרי אלו של בעל הבית אין בעל
הבית מקפיד עליהו הרי אלו שלו אי אמרת
בשלמא מלא מחט וחוץ למחט כמלא מחט
פחות מוכאן חזי לסיכתא אלא אי אמרת מלא מחט
וכאן למאי חזי אלא ש"מ מלא מחט וחוץ למחט כמלא מחט
מה שהחרש כו': ורמינהי מה שהחרש מוציא כמעצד והנפסק במגירה הרי
אלו של בעל הבית והיוצא מתחת מקדה ומתחת רהיטיו והנגרר במגירה

שטוואן או עשה מהן כגדים לוקחין: הספא טווי שקלין כגדים
מכעיא. הא אין כגדים אלא טוואן: נמטי. לכדין פליטר"ש
כלע"י ואין סס טווי: פקיעותין. רומיור"ש כלע"י שמקלע מן העור
סביב: וספלושין. למר המלוש מן העור: למר העולה מן שטף
המים שלו. דלכר מועט הוא

ואפקורי מפקר ליה: קלר' שמיא

וקלר' שקיל ליה. הכוכב נקרא
קלרי כלשון ארמי וקלר' שהוא
מקלר מן הכגד חיוב שקיל ליה ודדיה
הוא: הכל עולין למנין פלגס. אופן
ששה חוטין אם לא קלרן הכוכב עולין
למדת מלא קשר גודל שלרץ להרחיק
אח תכלת של ציצית משפת הכגד
במסכת מנחות (דף מב.) * קפיד
עלייהו. ונוטין: מלא המחט. מלא
אורח המחט: וחוץ למחט. שכל זמן
שאין מן החוט אלא מלא המחט
מנומס אין יטיל למחטו כגגד:
ככריית' גרסין ומעליה שפיא
מחט מג' על ג': לסיכתא. חבין
שפירשנו למעלה: פחות מכלן למאי
חזי. הא אין יטיל להפוך המחט
ולמחטו: מגירה. שיריה כלע"י וסבין
הוא שיש בו פגומת הרבה וקוללס
מהר: הנפסק כמגירה. פסקי עניס
שהען ארוך ופוסקו: מקדה. טרייר"א
והיוצא משם דק כעפר: ריטעי.
פליי"א: והנגרר כמגירה. דק דק
שהיא משגרת במקום חתך דק כעפר:
חד הוא דאיכא. ורמתי היא ומשרת
שפאי גסין: מפסי אכניס. מרבע
אופן וממליק אופן: מפסי אילנות.
כשיש בהן ענפים יותר מדאי קולץ
אחת מביניהם והיינו פיסוק לשון
דילוג והרמזה: טיקוף שיך כהיגא
כמו וקף כפי היער כגדול (ישעיה
י): היגא. קנה: ומנכשי זרעים.
נוטלים ירקות מצניהם: ועודרי
ירקוס. כשהן מחופות יותר מדאי
נוטל אחת מביניהם כדי שיהא מקום
להרחיב ולהתפשט: חויה. שחם של
תבואה חטין ושערין כעודן ירק:
מחא מפסיא. מקום בהמות הוא
ורחימן למרעה טוב:

הדרן עלך הגזול בתרא

וסליקא לה מסכת בבא קמא

פחות מוכאן חזי לסיכתא אלא אי אמרת מלא מחט וחוץ למחט משהו פחות
מוכאן למאי חזי אלא ש"מ מלא מחט וחוץ למחט כמלא מחט שמע מינה:
מה שהחרש כו': ורמינהי מה שהחרש מוציא כמעצד והנפסק במגירה הרי
אלו של בעל הבית והיוצא מתחת מקדה ומתחת רהיטיו והנגרר במגירה

הדרן עלך הגזול בתרא

וסליקא לה מסכת בבא קמא

הרי אלו של אמר רבא באתרא דתנא רבא אמר רבא באתרא דתנא רבא אמר רבא
באתרא דתנא רבא הוא דאיכא וקרו לה מעצד: ואם היה עושה אצל כו': ת"ר מסתתי אבנים אין בהם
משום גזל מפסגי אילנות מפסגי גפנים מנפגי היגי מנכשי זרעים ועודרי ירקות בזמן שבעה"ב מקפיד עליהם יש
בהן משום גזל אין בעל הבית מקפיד עליהו הרי אלו שלו א"ר יהודה כשות וחזין אין בהם משום גזל
באתרא דקפדי יש בהן משום גזל אמר רבינא ומתא מחסיא אתרא דקפדי הוא:

הדרן עלך הגזול בתרא וסליקא לה מסכת בבא קמא

(א) מנחות טו. נדה סג.
(ב) ג' רש"י מעלות טו:
דרי' קלר' (ג) ספ"א:
טוואן, ד' כס"א: למתא.

הגהות הב"ח
(א) נב' טווי ובגדים:
(ב) שם ורוץ למחט:
(ג) רש"י דרי' טווי ואריג
והני ארוץ דלמחט:

גליון הש"ס
גם' ולא יטיל יותר מן
שלש חובין. מפירוש רש"י
הפוע י' מ' נחלה דנירסא
לפן מוכס: שם אמרי'
ואתויי חד וסבין זה
מנחות דף ע"ו ע"א וסבין
זה פירושלמי פ"ג דסוכה
הלכה מ': שם איבעיא
להו מלא סחב. טעין זה
חולין ד' ל"א ע"א:

לענין רש"י
יפרידן [פרידן]. חפוס.
ליצירין [ליצירין] יריס.
ליחיייל [לויסיליש].
פקעות [של חוט].
טריימיש [טריימיש].
חזוי עוב. טריימיש
[טריימיש]. גרילין [של
פסוק לא טווי]. פליטר"ש
[פליטר"ש]. קלר'.
רייגור"ש
[רייגור"ש]. חתיכות
[שקוטנו מהטור בשעת
עיבוד]. שיריה
[שיר"א]. משור. טרייר"א
[טרייר"א]. מקדה.
פליי"א. כמנחה.